



Întreținerea acoperișurilor

CE SĂ CĂUTĂM PE CASĂ?

text: dr. arh. Ana Maria DABIJA

Cineva spunea odată: „Numai vezi să nu faci rău încercând să faci bine”. Sigur că nu era vorba despre clădiri dar, dacă ar fi să vorbim despre clădiri, cât adevăr este în această propoziție simplă! Să luăm... învelitorile de pildă: le proiectăm și le executăm ca să ne ferească de pătrunderea apei, zăpezii, vântului, în casă. Dacă nu proiectăm cu atenție, intră apa peste tot pe unde nu ne gândim; dacă nu le executăm cu atenție, ni le ia vântul, ne udă ploile sau zăpezile... ni le mai arde vreun incendiu (cum vedem pe

la televizor, „se poartă” incendiile). Altfel spus: o casă sau oricare dintre componentele ei trebuie proiectată, executată și ÎNTREȚINUTĂ astfel încât să asigure satisfacerea cerințelor esențiale

stabilite (de rezistență și stabilitate mecanică, de securitate la incendiu, de siguranță în exploatare, de igienă, sănătate și protejarea mediului, de protecție acustică, de izolare termică și eficiență energetică).



învclitori



CE E DE FĂCUT...

Tendința noastră e să luăm casa ca pe un bun veșnic, să ne cuibărim în ea și să avem pretenția să ne apere. Ea pe noi.

În realitate, lucrurile nu stau chiar așa. Există o interconexiune între noi și casă: ea ne apără pe noi de vitregiile naturii atâta timp cât și noi o întreținem pe ea corect.

Și pentru că tot am vorbit de în-



velitori: acestea ar trebui să fie vizitate, curățate, urmărite, cel puțin de două ori pe an - primăvara și toamna. Primăvara, după trecerea sezonului rece, și toamna, înainte de venirea aceluiași sezon.

Trebuie curățate dispozitivele de scurgere a apelor pluviale, jgheburile, trebuie verificate coșurile, ventilațiile, trebuie văzute antenele, deflectoarele, străpungerile de instalații care ajung pe înveltoare, luminatoarele... mă rog, tot ce sparge într-un fel sau altul continuitatea învelitorii.

Se spun e valabil atât la învelitorile din diferite tipuri de solzi, susținute pe șarpantă, cât și la cele hidroizolate.

...LA ÎNVELITORILE TERASĂ

Este mult mai ușor de abordat problema întreținerii la învelitorile hidroizolate, deoarece acolo accesul e mai comod, panta fiind foarte mică (suntem la „învelitori terasă”). Mă duc pe casă și...

Tipul de protecție diferă în cazul teraselor circulabile și al celor necirculabile; una este dacă știu că am o terasă cu o funcțiune publică (cafenea, showroom, muzeu în aer liber, parc), și cu totul altceva dacă accesul pe terasa respectivă este asigurat doar de personalul de întreținere (care nu urcă pe terasă cu pantofi cu toc cui de pildă, ci cu pantofi sport).

În cazul unei terase cu funcțiune publică, avem de-a face cu o pardoseală de protecție de tip dale sau mozaic (cu măsuri pentru a se asigura un coeficient de alunecare optim pe suprafața udă), deoarece o suprafață acoperită cu pietriș - mărgăritar ori de râu - ar fi absolut contraindicată aceluiași pantofi cu tocuri cui de care făceam vorbire





câteva rânduri mai sus.

Deși nici unor pantofi de tip balerin Prada nu le-ar prinde bine să fie zgâriați în pietrișul care protejează hidroizolația, stau eu să mă gândesc...

Așadar, avem două opțiuni clare: un tip de pardoseală mai „eleganță”, care este gândită să nu favori-



zeze împiedicarea sau alunecarea utilizatorilor pe terase circulabile, și un tip de pardoseală utilitară, ieftină, care doar să asigure protecție hidroizolației atât împotriva oxidării și atacului radiațiilor UV și IR, cât și degradării din circulația ocazională de pe terasă.

O să întrebați ce să caute cineva pe terasă, dacă nu e circulabilă.

Păi, de pildă, să desfunde dispozitivele de scurgere a apelor pluviale, obturate de... să zicem, frunze (ca să nu fiu răutăcioasă și să zic că ar putea fi și pungii, pet-uri sau alte sticle aruncate la revelion de cheflii din blocul vecin - nu e o utopie, e ce văd în fiecare an la revelion, acasă...).

Sau să se asigure că există capace la pluviale (că de nu, se înfundă coloana și e mai trist).

Sau să se asigure că nici o vrabie nu și-a făcut cuib pe vreun deflector sau în vreo ventilație, împiedicând circulația aerului în exterior. Sau să verifice ca deflectoarele să aibă o căciuliță de protecție, să nu plouă în alcătuirea termo-hidroizolantă.

Sau să știe dacă ultima vijelie nu a smuls tabla de pe atic; sau dacă a smuls-o, să o înlocuiască.

Sau să aibă grijă că vântul a adus semințe care au încolțit între dalele de protecție și... a crescut un copăcel... sau măcar câteva fire răzelețe de iarbă. Și ce dacă? Ele sunt verzi, vii, frumoase! Sunt, este adevărat. Nu-i mai puțin adevărat însă că rădăcinile lor pot deteriora iremediabil hidroizolația; astfel încât, dacă vrem iarbă, luăm măsuri din proiectare și o... întreținem cu conștiinciozitate. Iar atunci când ea crește din inițiative personale, să o smulgem ca pe buruieni, înainte ca paguba să fie prea mare.

Sau să verifice șinele și practic întregul dispozitiv de curățare a fațadelor, care trebuie să fie îngrijit și - atunci când e necesar - persoanele care curăță geamurile au cum să ajungă la nacela sau la platforma de lucru.

Și așa mai departe...

Acolo unde există însă o preocupare pentru detalieri (de pildă la nemți), se realizează chiar trasee dalate pentru intervenții, care să-i facă omului de la întreținere viața mai ușoară (adică să nu-și scrân-



învelitori



tească, nefericitul, gleznela pe pietriș).

Bineînțeles că produsele contemporane au inclus protecția suprafeței de uzură, de cele mai multe ori cu criblură de ardezie.

Nu este însă mai puțin adevărat că un strat de pietriș de 3-4 cm ori dalele montate pe nisip asigură o protecție mult mai bună și mai sigură. Imaginați-vă că se întâmplă ceva pe terasa aceea: cade o antenă, se demontează o reclamă, și o piesă metalică lovește hidroizolația (cea autoprotejată).

Autoprotecția fiind extrem de subțire, există riscul ca piesa respectivă să perforze hidroizolația.

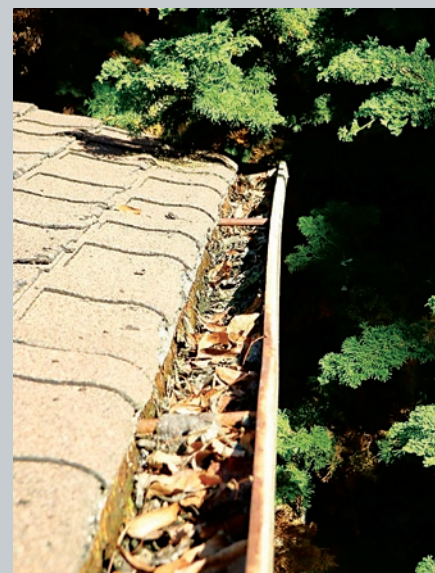
Sau măcar să o fisureze (că răul e deja făcut). Nimeni nu știe că s-a spart hidroizolația sau pe unde se duce apa, și cineva la un moment dat se trezește cu tavanul ca o peșteră!

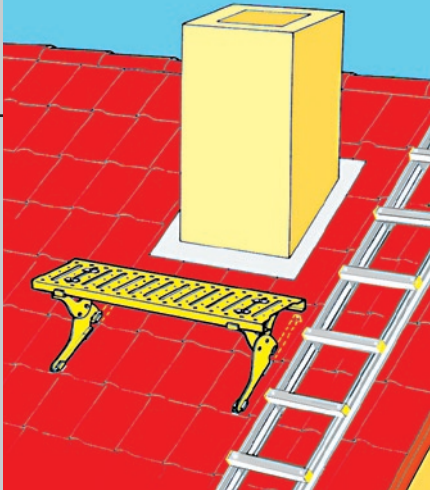


...LA ÎNVELITORILE PE ȘARPANTĂ

Ce se întâmplă cu învelitorile celorlalte, cele pe șarpantă?

Aici avem practic aceleași accesorii de întreținut; mai sunt însă și jgheaburile, cele pe care le arătam într-un număr trecut al revistei, că se umplu de pământ, de flori (sigur, frumos și poetic, dar total nepotrivit pentru rolul pe care îl au).





Dincolo de prevederile de ordin general, de adoptare a unor soluții constructive corecte și coerente (de pildă jgheaburi cu parafrunzar, în exemplul prezentat), mai trebuie să ne asigurăm că personalul de întreținere are cum să se urce pe casă și să se plimbe pe ea. De aceea există platforme înguste pentru accesul de întreținere, platforme care se montează odată cu învelitoarea și rămân acolo tot atât cât ea.

Mai recent, există platforme-cuști mobile, realizate din metale inoxidabile, pliabile, care permit accesul în siguranță al personalului de întreținere.

Cum vedeți și dumneavoastră, există o întreagă industrie pentru asigurarea accesului lesnicios cu scop de întreținere a acoperișurilor.

Mai-mai că pot să zic că nu mai avem scuze să nu ne curățăm învelitorile... ■



Foto: www.quantumaccess.com.au



Foto: www.gap-group.co.uk

*Toate informațiile prezente în paginile de „Shopping” sunt publice și provin din paginile de internet ale producătorilor/comercianților indicați ca sursă, existente la data incidentului acestei ediții. Într-un conținut al acestor rașini este furnizat cu scop exclusiv informativ. Editura Neopolis nu își asumă nicio responsabilitate sau garanție privind acuratețea sau integritatea acestor informații. Cititorii sunt invitați să contacteze firmele respective pentru informații la zi.

*Toate informațiile prezente în paginile de „Shopping” sunt publice și provin din paginile de internet ale producătorilor/comercianților indicați ca sursă, existente la data incidentului acestei ediții. Într-un conținut al acestor rașini este furnizat cu scop exclusiv informativ. Editura Neopolis nu își asumă nicio responsabilitate sau garanție privind acuratețea sau integritatea acestor informații. Cititorii sunt invitați să contacteze firmele respective pentru informații la zi.

shopping învelitori*



ROBOT PENTRU CURĂȚAREA JGHEABURILOR

Curățarea jgheaburilor poate fi o treabă periculoasă și consumatoare de timp, dar este o parte esențială a întreținerii casei. Jgheaburile trebuie curățate regulat, pentru a preveni distrugerile provocate de apă, de blocajele cu gheață și înfundarea cu diverse resturi vegetale. În plus, jgheaburile murdare crează un mediu prielnic pentru furnici, țânțari și alți dăunători.

Acum există un mod mai ușor și mai rapid pentru curățarea jgheaburilor și păstrarea în bună stare a casei. Prin folosirea acestuia, nu mai este nevoie de utilizarea unei scări, care trebuie mutată în mod repetat și care vă expune riscului lucrului la înălțime.

De dimensiuni reduse (înălțime 5,7 cm, lățime 8,3 cm), robotul „iRobot Looj™125” se deplasează singur cu ușurință de-a lungul jgheabului, pe sub bridele de fixare și pe deasupra orificiilor burlanelor.

(Atenție: înălțimea bridelor nu trebuie să fie mai mică de 5,7 cm peste denivelul jgheabului.) Prevăzută cu un sfredel bi-direcțional în trei faze, ce se învârtă cu 500 rotații/min., aparatul dislocă, ridică și aruncă afară frunze ude, ace de brad și alte gunoaie, înlăturând astfel toate murdăriile ce obturează jgheaburile; în același timp le și perie, lăsându-le perfect curate.

Este proiectat să fie folosit în jgheaburi ude, fiind rezistent în apă de până la 30 cm. Se curăță foarte ușor și rapid prin spălare cu furtunul.

Mănerul detașabil este totodată și telecomandă.

Robotul se mișcă și înainte, și înapoi; puteți controla din mâner/telecomandă atât mișcarea și viteza sa, cât și a sfredelului, astfel încât murdăriile să fie înlăturate în mod corespunzător.

Funcționează în jgheaburi obișnuite din aluminiu, cupru, tablă sau plastic. În medie, robotul curăță o porțiune de 18 metri de jgheab în cca. 5-10 minute. Cu o baterie complet încărcată se pot curăța cca. 45 de metri de jgheab (lungimea poate fi mai mare, în funcție de gradul de murdărie a jgheabului); astfel, dacă e cazul, cu o baterie suplimentară se asigură curățarea neîntreruptă a tuturor jgheaburilor.

Cum procedați: agățați robotul de centură pentru a avea ambele mâini libere, suiți-vă pe o scară și puneți-l în jgheab; detașați mânerul/telecomanda și cu ajutorul acesteia conduceți robotul înainte și înapoi prin jgheab; când treaba este gata, spălați-l cu furtunul. Pachetul cuprinde: robotul „iRobot Looj 125”, sfredelul, telecomanda cu acțiune până la distanța de 23 m (necesită două baterii AAA, neincluse), baterie acumulator 7,2 V, încărcător, centură. Greutate pachet: 2,11 kg. Dimensiuni pachet: lungime 54 cm, lățime 21 cm, înălțime 12,7 cm.

Preț info: 129,99 USD
Sursa: www.store.irobot.com



TIJĂ EXTENSIBILĂ PENTRU CURĂȚAREA JGHEABURILOR

Această tijă este concepută ca o extensie a furtunului, permițând accesul de la nivelul solului până la jgheaburile de la etaj, pentru curățare. Tijă se atașează pe orice furtun standard; prin duza sa țâșnește un jet puternic de apă care dislocă frunzele și crenguțele din jgheaburi sau curăță murdăria și praful de pe ferestre și fațadă. Piesa se extinde cu 1,5 până la 3,5 metri prin simpla răsucire a mânerului, iar duza este curbată în jos, permițând spălarea rapidă și desfundarea burlanelor. Realizată din aluminiu de aeronave - rezistent dar și ușor - cu mânerul căptușit, tijă este ușor de mânăuit, chiar dacă operațiunea durează mai mult. Apa se închide/deschide cu ajutorul unui comutator. Accesorii: perie (opțională). Greutate: 1,36 kg. Dimensiuni: lungime 1,5-3 metri, diametru 3 cm.

Preț info: 79,95 USD (+ 19,95 USD peria)

Sursa: www.hammacher.com

